

Οι δεξιές στροφές κι οι συνθηκολογήσεις (στο όνομα της Αριστεράς) φέρνουν τη Δεξιά στο σβέρκο μας

Του Μάριου Αυγουστάτου

Ένα σχόλιο “τοπικό” για τον Κορυδαλλό, ενδεικτικό όμως της συνολικής κατάστασης.

Ο Κορυδαλλός ήταν εδώ και πολλά χρόνια κάστρο της αριστεράς. Για δεκαετίες είχε δήμαρχο κομμουνιστή, με ότι κι αν σήμαινε αυτό: Με συμμετοχή του κόσμου στα κοινά, με τα (ξεχασμένα πια) συνοικιακά συμβούλια, με τοπικές επιτροπές κατοίκων, με πολιτιστικά δρώμενα και παραγωγή πολιτισμού που θα ζήλευαν πολύ μεγαλύτεροι δήμοι (τις πρώτες παραστάσεις Μπρεχτ τις είδαμε στις πλατείες μας, δωρεάν εννοείται και ήταν λαϊκό προσκύνημα, είχαμε δημοτικό στούντιο/προβάδικο που παίζαμε τα ερασιτεχνικά γκρουπάκια κλπ κλπ).

Βέβαια υπήρχαμε κι εμείς που δε μας έφταναν αυτά και πάντα διεκδικούσαμε παραπάνω.

Τη δεκαετία του 90, μέσα σε όλη την τρέλα της “ανάπτυξης” και της απαξίωσης της αριστεράς με την πτώση των καθεστώτων, βγήκε για πρώτη φορά δήμαρχος πασόκος. Κάποιοι κουράστηκαν, κάποιοι ενσωματώθηκαν, κάποιοι συνέχισαν τους αγώνες. Από τότε, παρόλη την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ το '12-'14, δεν ανέκαμψε ουσιαστικά (σε επίπεδο δημοτικών εκλογών πάντα) η αριστερά. Με ευθύνες βεβαίως της ΤΟΤΕ δεξιάς πτέρυγας του τοπικού ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΤΕΣ με την εκλογή στον Κορυδαλλό δήμαρχου προερχόμενου από τη

ΝΔ (κι ας λένε ότι θέλουνε για “ανεξάρτητες” παρατάξεις) η δεξιά πήρε μια εκδίκηση δεκαετιών. Κι αυτό χρεώνεται πρωτίστως στις προδοσίες του ΣΥΡΙΖΑ, που στο όνομα της “αριστεράς” έκανε ότι έκανε, που στα πλαίσια της συνθηκολόγηση με το σύστημα στήριξε μέχρι και δημάρχους “μη δεξιούς” (βλ. Κασιμάτη στον Κορυδαλλό). Και το πλήρωσε, όπως και το πλήρωσε συνολικά η αριστερά, αλλά κυρίως ο κόσμος που εκπροσωπεί και οι ιδέες που πρεσβεύει: ένα καλύτερο κόσμο, και σε τοπικό επίπεδο και όχι μόνο.

Ο κόσμος μπορεί να “τιμώρησε” το ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας “χ” κριτήρια και κανείς δε μπορεί να τον κατηγορήσει. Το βάρος της ευθύνης πέφτει πρωτίστως σ’ αυτούς που στο όνομα της αριστεράς έκαναν ότι πέρασε απ’ το χέρι τους για να λοιδορηθεί η αριστερά.

Ο “Ανυπότακτος Κορυδαλλός” έδωσε μια άνιση μάχη, με ελάχιστους πόρους, με κύριο όπλο μας τις ιδέες και τον κόσμο μας. Κάποιοι δεν συνθηκολογήσαμε και το παλεύουμε ακόμα και θα το παλεύουμε όσο υπάρχει αδικία κι εκμετάλλευση.

2,41% και ένας εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος, είναι μια σημαντική παρακαταθήκη. Και θα μας βρουν μπροστά τους και στα δημοτικά συμβούλια και στους δρόμους.